

подъ, я ми кажете вие! — Тамъ, въ сърцата си. Ако твоето сърце е слабо въ даденъ случай, че не може да извърши нѣщо, призови своя умъ! Защо? Защото умътъ седи по-високо отъ сърцето. Ако и умътъ не може да извърши работата, която искашъ да извършишъ, Господъ живѣе въ своята воля, призови и своята воля на помощъ. Ако и съ нея не можешъ да постигнешъ, което желаешъ, Господъ живѣе и въ своята душа, въ твоето възвишено съзнание, което носи свѣтлина, призови този Господъ, Който живѣе и въ духа ти, и тогава всичко ще можешъ да направишъ. Кое всичко! — Най-първо онова, което Любовта върши. Тя внася миръ. И когато азъ стана миренъ човѣкъ, азъ ще нося благото на всички хора. Нѣкои хора ги наричатъ мирни. Миренъ е онзи тихиятъ, чистиятъ изворъ, който минава навсѣкждѣ прѣзъ градове и села и ги пои. Този миренъ изворъ дава животъ на хората. Нѣкои хора казватъ: опекоха ме вече. И азъ нѣкой пѣтъ искамъ да бѣда опеченъ, но не като песметъ, не като баница, не като кокошка, не като прасе, по никой начинъ така не искамъ да бѣда опеченъ. Да ме пази Господъ отъ такова опичане! Искамъ да бѣда опеченъ, както е опечено житното зърно. Има едно приятно опичане въ свѣта. То съдържа животъ въ себе си. Азъ не говоря за това опичане, че да се огънешъ. Всѣко нѣщо, което живата природа е опекала, носи животъ въ себе си.

Та казвамъ: онзи огънь, онова опичане, което може да внесе въ насъ възвишеното и благородното, то е свещениятъ огънь на Любовта. Защо именно трѣбва да търсимъ Любовта? За-